

Bestemors bananer / Bestemors bananar

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Kim Sandvad West (da), Espen

Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Bestemors bananer
Bestemors bananar

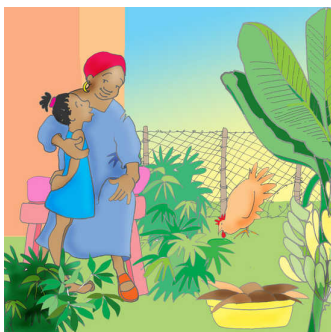
✎ Ursula Natula

🔒 Catherine Groenewald

📧 Kim Sandvad West

🗣️ dansk / nynorsk

📊 nivå 4

Bedstemors have var fantastisk, fuld af durra, hirse og maniok. Men det bedste var bananerne. Selv om Bedstemor havde mange børnebørn, vidste jeg, at jeg var hendes yndling. Hun inviterede mig ofte på besøg i hendes hus. Hun fortalte mig også små hemmeligheder. Men der var én hemmelighed, hun ikke delte med mig: hvor hun modnede sine bananer.

...

Kjøkkenhagen til bestemor var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananane. Sjølv om bestemor hadde mange barneborn, visste eg i all løyndom at eg var favoritten hennar. Ho inviterte meg ofte heim til seg. Ho fortalde meg òg små løyndomar. Men det var éin løyndom ho ikkje delte med meg: kor ho mogna bananane.

Senere den aften kaldte min mor, far og bedstemor på mig. Jeg vidste hvorfor. Da jeg om aftenen lagde mig ned for at sove, vidste jeg, at jeg aldrig kunne stjæle igen. Ikke fra Bedstemor, ikke fra mine forældre, også slet ikke fra nogen andre.

...

Seinare den kvelden sende mor, far og bestemor bod etter meg. Eg visste kvifor. Då eg la meg til å sova den natta, visste eg at eg ikkje kunne stela igjen, ikkje frå bestemor, ikkje frå foreldra mine, og definitivt ikkje frå nokon andre.

En dag så jeg en stor sivkurv i solen uden for

Bedstemors hus. Da jeg spurgte, hvad den var til,

svarade hun, "Det er min magiske kurv." Ved siden af

kurven lå der en del bananblade, som Bedstemor vendte

fra tid til anden. Jeg var nysgjerrig. "Hvad er bladene til,

Bedstemor?" spurgte jeg. Det eneste svar, jeg fik, var:

"Det er mine magiske blade."

...

Ein dag såg eg ei stor stråkurv som stod plassert utanfor
huset til bestemor. Då eg spurde kva ho var meint for,

fekk eg svaret: "Det er den magiske korga mi." Ved sida

av korga var det fleire bananblad som bestemor snudde

frå tid til annan. Eg var nysgjerrig: "Kva brukar du blada

til, bestemor?" spurde eg. Det einaste svaret eg fekk,

var: "Dei er dei magiske blada mine."

Næste dag var det markedsdag. Bestemor stod tidligt

op. Hun tog altid modne bananer og maniokker med på

markedet for at sælge dem. Jeg skyndte mig ikke for at

besøge hende den dag. Men jeg kunne ikke undgå

hende ret længe.

...

Neste dag var det markedsdag. Bestemor stod tidlig

opp. Ho tok alltid med modne bananar og maniokk for å

selja på marknaden. Eg skunda meg ikkje for å vitja

henne den dagen. Men eg kunne ikkje vika unna henne

veldig lenge.

Det var så spændende at se på Bedstemor, bananerne, bananbladene og den store sivkurv. Men Bedstemor sendte mig med et ærinde til min mor. "Bedstemor, vil du ikke nok lade mig se på, mens du modner ..." "Vær ikke stædig, barn, gør som jeg siger," insisterede hun. Jeg løb af sted.

...

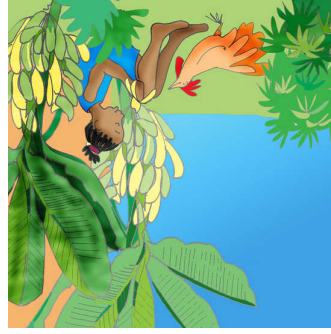
Det var så interessant å sjå på bestemor, bananane, bananblada og den store stråkorga. Men bestemor sende meg av garde til mamma for eit ærend. "Bestemor, ver så snill, la meg få sjå på medan du førebur ..." "Ikkje ver så sta, jenta mi, gjer det du har vorte bede om", insisterte ho. Eg sprang av garde.

Da Bedstemor den næste dag gik og plukkede grøntsager i haven, sneg jeg mig ind og kiggede på bananerne. De var næsten allesammen modne. Jeg kunne ikke lade være med at tage en klase med fire. Da jeg listede mig mod døren, hørte jeg Bedstemor hoste udenfor. Jeg nåede lige at gemme bananerne under min kjole og gik forbi hende.

...

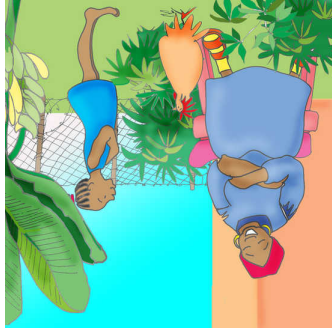
Neste dag medan bestemor var i kjøkkenhagen og plukka grønsaker, sneik eg meg inn og titta på bananane. Nesten alle var modne. Eg kunne ikkje la vera å ta ein klase med fire. I det eg lista meg mot døra, hørde eg bestemor hosta utanfor. Eg rekte så vidt å gøyma bananane under kjolen og gjekk forbi henne.

Da Bestemor den næste dag kom for at besøge min mor, skyndte jeg mig til hendes hus for at se bananerne igen. Der var en masse af dem, der var meget modne. Jeg valgte en og gemte den under min kjole. Da jeg havde dækket kurven igen, gik jeg om bag huset og spiste hurtigt bananen. Det var den sødeste banan, jeg nogensinde havde smagt.

...

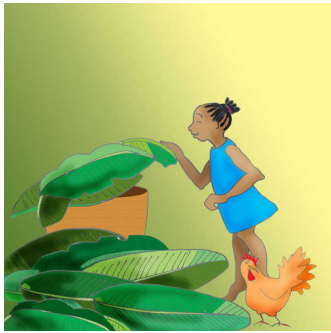
Neste dag, da bestemor kom for å vitja mor mi, skunda eg meg av garde til huset hennar for å sjekka bananane ein gong til. Det var ein klasse veldig modne bananar der. Eg tok ein og gøymde den i kjoelen min. Etter at eg hadde dekt korga, gjekk eg bak huset og åt den fort. Det var den søtaste bananen eg nokosinne hadde smakt.

Da jeg kom tilbage, sad Bestemor udenfor, men hverken med kurven eller bananerne. "Bestemor, hvor er kurven, hvor er alle bananerne, og hvor..." Men svaret, jeg fik, var: "De er på mit magiske sted." Det var så skuffende!

...

Då eg kom tilbake, sat bestemor utanfor, men med verken korga eller bananane. "Bestemor, kor er korga, kor er bananane, og kor..." Men det einaste svaret eg fekk, var: "Dei er på den magiske staden min." Det var så skuffande!

To dage senere bad Bedstemor mig om at hente hendes stok i hendes soveværelse. Så snart jeg åbnede døren, blev jeg mødt af en kraftig duft af modne bananer. I det inderste rum stod Bedstemors store, magiske sivkurv. Den var godt gemt under et gammelt tæppe. Jeg løftede på det og snusede den vidunderlige duft ind.

...

To dagar seinare bad bestemor meg om å henta stokken hennar frå soverommet. Så snart eg opna døra, vart eg møtt av den sterke lukta av modne bananar. I det inste rommet var den store magiske stråkorga til bestemor. Han var godt gøymd av eit gammalt teppe. Eg løfta det og lukta på den vedunderlege angen.

Jeg fik et chok, da Bedstemor kaldte på mig: "Hvad laver du? Skynd dig at komme med stokken." Jeg skyndte mig ud med hendes stok. "Hvad smiler du ad?" spurgte Bedstemor. Hendes spørgsmål fik mig til at indse, at jeg stadig smilede over at have fundet hendes magiske sted.

...

Stemma til bestemor skremde meg då ho ropte: "Kva held du på med?" "Skund deg og ta med stokken." Eg skunda meg ut med stokken hennar. "Kva er det du smiler for?" spurde bestemor. Spørsmålet hennar fekk meg til å innsjå at eg enno smilte over oppdaginga av den magiske staden hennar.